

ἔγραψαν εἰς τὴν στεφηφορίαν αὐτοῦ, ἅτινα συλλεχθέντα ὑπὸ Ἰωάννου Ἀβραμίου τοῦ Κρητὸς ἐτυπώθησαν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1709, προσφωνηθέντα εἰς τὸν προστάτην τοῦ Ὑπομενᾶ Βασαράβαν. Ἐκ τῆς συλλογῆς ταύτης περιῆλθεν εἰς χεῖράς μας τετραπέλιδον μόνον φύλλον περιέχον τρία ἐπιγράμματα τοῦ ἐν λόγῳ Ἀβραμίου, δύο Ἀντωνίου Στρατηγοῦ τοῦ Κερκυραίου, καὶ ἐν λατινιστὶ Παλλαδίου Δαμιανοῦ Βλάχου. Ἐκ τούτων παρεντιθέμεθα τὰ τοῦ Στρατηγοῦ.

Ἐνδὲκ' ἀγίρων ἄρτι Γεώργιε σείο κλείζει
 Πᾶσ' Ἑλλάς κλῆσιν, ξὺν Πατάβῳ τε σέβει,
 Καὶ σοφίης στεφάνους περιβάλλει κὰρ σέο ἔννου,
 Ὡς αἰεὶ φιλεῖ ἴδμονας εὐλογοῖεν.
 Ἐσθλ' Ἀρετῆς γὰρ δῶρα, ἐπαίνους, στέμματα ὄντας.
 Καρποῦσθαι μῶνον ταῦτα δέον λογίους.

Ἔτερον δίστιχον.

Ὀλβιος, δὲ Σοφίης στεφάνους λάβε, ἥδὲ τὰ εὐχῆ'
 Ὀλβιος οὖν καὶ τὸς πάντα τανῦν κατέχων.

Ἐκ Παταβίου εἰς Βλαχίαν ὁ Ὑπομενᾶς μεταθὰς ἐδίδαξε γονίμως εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἀκαδημίαν, εὐδοκίμως μετερχόμενος καὶ τὸν ἱατρὸν ἀποβιώσας δ' ἐν ἔτει 1745 ἐδωρήσατο τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην του εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, Τραπεζοῦντα (*).

Ἐπειδὴ καὶ ἕτερος ὁμώνυμος διέτριβεν ἐν Βουκουρεστίῳ διδάσκων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης συγχύσεως, λέγομεν ὅτι ὁ δεῦτερος οὗτος ἐκαλεῖτο Γεώργιος Θεοδώρου Τραπεζοῦντιος. Δάζαρος ὁ Σκρῦβας, Τραπεζοῦντιος καὶ οὗτος σχολαρχῶν ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔγραψε τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον εἰς τούτον ἀποβιώσαντα τὴν 28 Ἰουλίου 1739.

Τὸν μακρὸν ἐλπίσιν ὦδε Γεώργιος ὕπνον ἰάθει
 Ἀναστάσιος νεκύων νεύματα πανσθενέος.
 Τὸν γ' ἐνὶ Τραπεζοῦντι ἐκάς Θεόδωρος ἔφυσε.
 Μουσῶν δ' εἴλικυτ' ἔρωσ γαίαν ἐς Οὐγγροβλάχων,
 Ἐνθ' ἐπὶ παιδείῃ κλέος ἤρατο πολλὰ μογύσας,
 Τῆς δ' Ἀκαδημίας κλείονα ἤρξε χρόνον.
 Τῷ δ' ἐπι δακρυχέων Δάζαρος ἔθηκ' ἐλεγεία,
 Ὡς μάλ' ἐταῖρος ἐὼν, μνημόσυνον φίλιος.

Κολέττης.

Α'. Λιβέριος. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, καὶ παιδευθεὶς ἐν τῇ πατρίδι τὰ ἐγκύκλια μετέβη εἰς Βενετίαν, καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς μισθω-

(*) Περὶ τῆς ἀλλῆς τύχης τῆς πολυτίμου ταύτης βιβλιοθήκης βλέπε Τριανταφυλλίδου Πεντακτ., σελ. 41 - 42.